

Anmärkingar till uttalet.

Skiljningen kan vara så stor - ljudet så kraftigt artikulera - att man skulle kunna skriva *e* eller *t.o.m.* *e* utan omvändning. Jag har använt det förra i ändelsen -one i många fll. På andra sidan kan ändelsevokalen vara synkoperad, så att man får höra sonantiska -n - särskilt efter *t*, t. ex. vrätⁿ.

De flerledade ortnamnen vållar bekymmer på flera sätt. Det finns en benägenhet att hålla leden isär genom bestämd form på vissa efterföljande appellativ: typ Lugnet vreten, Nibble bäcken. Men

K.H. Tanner 1944